

Zbornik sudske prakse

Predmeti T-724/18 i T-184/19

Aurea Biolabs Pte Ltd

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

Presuda Općeg suda (četvrto vijeće) od 28. svibnja 2020.

„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije AUREA BIOLABS – Raniji verbalni žig Europske unije AUREA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Ispravak odluke žalbenog vijeća – Članak 102. Uredbe 2017/1001”

1. *Žig Europske unije – Postupovne odredbe – Odluke Ureda – Ispravak – Datum koji je relevantan za određivanje primjenjivog zakonodavstva – Datum donošenja odluke o ispravku (Uredba Komisije br. 2868/95, čl. 1. pravilo 53.; Uredba 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 102.)*

(t. 18., 19.)

2. *Akti institucija – Odabir pravne osnove – Pogreška – Poništenje akta – Pretpostavke*

(t. 20.).

3. *Žig Europske unije – Postupovne odredbe – Odluke Ureda – Ispravak – Očiti propust – Pojam (Uredba Komisije br. 2868/95, čl. 1. pravilo 53.; Uredba Vijeća br. 207/2009, čl. 80.; Uredba 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 102. i 103.)*

(t. 22., 25.-33., 35.)

Kratak prikaz

U svojoj presudi od 28. svibnja 2020., Aurea Biolabs/EUIPO – Avizel (AUREA BIOLABS) (T-724/18 i T-184/19) Opći sud odbio je tužbe podnesene protiv odluka žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) kojima je taj ured, u prvoj odluci, zaključio da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu i, u drugoj odluci, ispravio prvu odluku ukidanjem točke koja se odnosi na opću ocjenu vjerojatnosti dovođenja u zabludu. U toj je presudi Opći sud trebao pojasniti vrstu pogreške koja može dovesti do ispravka.

U ovom je slučaju Aurea Biolabs Pte Ltd, tužitelj, podnio prijavu za registraciju figurativnog žiga AUREA BIOLABS za prehrambene dodatke. Društvo Avizel SA podnijelo je prigovor na temelju svojeg ranijeg verbalnog žiga Europske unije AUREA, registriranog, među ostalim, za kreme za njegu kože za medicinsku uporabu. Odlukom od 11. rujna 2018. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) žalbeno vijeće EUIPO-a prihvatilo je prigovor zbog postojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu i odbilo prijavu za registraciju. Ono je, među ostalim, ocijenilo da su proizvodi obuhvaćeni suprotstavljenim žigovima slični, barem u niskom stupnju. Međutim, prilikom opće ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu navelo je da se dotični proizvodi smatraju istovjetnima. Odlukom od 29. siječnja 2019. drugo žalbeno vijeće ispravilo je pobijanu odluku i ukinulo točku koja se odnosi na istovjetnost proizvoda.

Tužitelj je u svojoj tužbi istaknuo da predmetna pogreška nije mogla biti ispravljena. Prema njegovu mišljenju, u slučaju „očitih pogrešaka” moguć je samo opoziv EUIPO-ovih odluka.

U tom je pogledu Opći sud najprije pojasnio da se na ispravak pobijane odluke primjenjuje članak 102. Uredbe 2017/1001¹. Međutim, navedeni članak navodi samo „očite propuste”. Samo se u članku 103. iste uredbe², koji uređuje opoziv EUIPO-ovih odluka, upućuje na „očite pogreške”.

Nadalje, Opći je sud primijetio da u ranijim primjenjivim verzijama odredbe koje uređuju ispravak i opoziv EUIPO-ovih odluka upućuju na „očite pogreške”³ odnosno „očite povrede postupovnih odredbi”⁴. Iz tih odredaba proizlazi razlika u vrsti pogreške koja može dovesti do ispravka ili opoziva, i to zbog razlike između postupka ispravka i postupka opoziva.

Naime, postupak ispravka ne podrazumijeva ukidanje ispravljene odluke, već samo dovodi do ispravka pogrešaka koje su u njoj sadržane odlukom o ispravku. Stoga su ispravci ograničeni na formalne očite pogreške koje ne utječu na doseg i bit donesene odluke, nego samo na njezin oblik. Riječ je o pogreškama koje su toliko očite da se ne može zamisliti nijedan drugi tekst osim onoga koji proizlazi iz ispravka i koje ne opravdavaju poništenje ili opoziv odluke koja je njima zahvaćena. Nasuprot tomu, donošenje odluke o opozivu opravdavaju pogreške koje ne omogućuju zadržavanje izreke predmetne odluke bez nove analize koju će naknadno provesti tijelo koje je donijelo navedenu odluku.

Naposljetku, Opći sud je smatrao da razlika između slučajeva ispravka i slučajeva opoziva nije dovedena u pitanje zamjenom izraza „očite pogreške” „očitim propustima” u članku 102. Uredbe 2017/1001. Naime, ta zamjena objašnjava se upravo potrebom da se zadrži razlika između pogrešaka koje opravdavaju ispravak i pogrešaka koje opravdavaju opoziv.

¹ Članak 102. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.), naslovljen „Ispravci pogrešaka i očitih propusta”, glasi: „1. [EUIPO] na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne od stranaka ispravlja jezične pogreške ili pogreške u prijepisu te očite propuste u svojim odlukama, odnosno tehničke pogreške prilikom registracije žiga EU-a ili objave registracije koje mu se mogu pripisati”.

² Članak 103. stavak 1. Uredbe 2017/1001, naslovljen „Opoziv odluka”, propisuje: „1. Ako [EUIPO] izvrši upis u registar ili donese odluku koja sadrži očitu pogrešku koja se može pripisati Uredu, on osigurava brisanje upisa iz registra ili opoziv odluke [...]”.

³ Pravilo 53. Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL 1995., L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.)

⁴ Članak 80. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena

Slijedom toga, Opći sud je presudio da se pogreška utvrđena u odluci može ispraviti na temelju članka 102. Uredbe 2017/1001 kad je riječ o nespornom elementu u odluci koja je u preostalom dijelu dosljedna i nedvoznačna, odnosno ako je očito da pogreška proizlazi iz propusta ili omaške koju treba očito ispraviti u razmatranom smislu, tako da se ne može zamisliti nijedan drugi tekst osim onoga koji proizlazi iz ispravka.

U ovom slučaju okolnost da se ispravak nije sastojao od dodavanja točke koja je izostavljena, nego od brisanja točke pobijane odluke, sama po sebi ne omogućuje zaključak da je navedeni ispravak proveden protivno članku 102. Uredbe 2017/1001.

Kako bi utvrdio može li predmetna pogreška dovesti do ispravka, Opći je sud napomenuo da se ona nalazila u točki u kojoj se podsjeća na rezultat usporedne analize predmetnih proizvoda u svrhu opće ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Međutim, to je podsjećanje nužno moralo biti u skladu s provedenom analizom i tako navesti sličnost koja je barem slaba, umjesto istovjetnosti predmetnih proizvoda. Prema tome, tako počinjena pogreška očito se mogla ispraviti samo u smislu analize koju je stvarno provelo žalbeno vijeće, čiji je zaključak da su proizvodi slični. Stoga je očito bilo nužno ukidanje točke koja se odnosi na istovjetnost proizvoda u pobijanoj odluci, tako da se ono može kvalificirati kao ispravak pogreške valjano proveden na temelju članka 102. Uredbe 2017/1001.

Osim toga, Opći sud je potvrdio da su predmetni proizvodi slični te je zaključio da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu.